

**w sprawie umorzenia wierzytelności GDĄŃSKIEJ SZKOŁY SZERMIERKI W GDĄŃSKU
jednostki organizacyjnej Gminy Miasta Gdańska**

Na podstawie § 3 ust. 1 pkt 4 i § 6. ust. 1 pkt 2 uchwały nr XLVIII/1430/18 Rady Miasta Gdańska z dnia 22 lutego 2018 r. w sprawie szczegółowych zasad, sposobu i trybu umarzania, odraczania terminów spłaty lub rozkładania na raty spłaty należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających Gminie Miasta Gdańska i jej jednostkom organizacyjnym, warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną oraz wskazania organów lub osób uprawnionych do udzielania ulg (Dziennik Urzędowy Województwa Pomorskiego z 2018 r. poz. 1029, z 2020 r. poz. 2575 i 4931) oraz art.62 ust.1 i 68 ust. 1 pkt 1 i 5 ustawy prawo oświatowe (Dz.U. z 2023r. poz. 900 ze zm.) **zarządzam co następuje:**

- § 1. Umarza się w całości należność cywilnoprawną przypadającą pracodawcy Gdańskiej Szkoły Szermierki w Gdańsku od pracownika Weroniki Hince z tytułu nadpłaconego wynagrodzenia w łącznej wysokości 566,39 zł (słownie: pięćset sześćdziesiąt sześć 39/100 zł) wg stanu na dzień 31.03.2024r.
- § 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

DYREKTOR
Gdańska Szkoła Szermierki

Adam Władek
Adam Władek

Dyrektor

Uzasadnienie

W oparciu o § 3 ust. 1 pkt 4 wskazanej Uchwały zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji tej należności lub postępowanie egzekucyjne okaże się nieskuteczne.

Ponadto skierowanie przez pracodawcę roszczenia przeciwko pracownikowi o zwrot nadpłaconego wynagrodzenia na podstawie przepisów Ustawy Kodeks Cywilny z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia pracodawca ma niewielkie szanse na korzystny dla niego wyrok.

W orzecznictwie sądowym dominuje pogląd, że pracownik, otrzymując wynagrodzenie, nie musi liczyć się z obowiązkiem jego zwrotu, co jest warunkiem roszczeń z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia. W wyroku Sądu Najwyższego z 7.08.2001 r. I PKN 408/00 stwierdził, że pracownik ma prawo uważać, że świadczenie wypłacane przez pracodawcę posługującego się wyspecjalizowanymi służbami jest spełniane zasadnie i zgodnie z prawem, a więc nie musi liczyć się z obowiązkiem jego zwrotu (art. 409 k.c.). W uzasadnieniu Sąd Najwyższy wskazał, że nie ma obowiązku zwrotu nadpłaconego wynagrodzenia pracownik, który nie miał świadomości, że wysokość wynagrodzenia jest zawyżona, i który nie działał w złej wierze (nie domagał się wypłaty w nadmiernej wysokości). Ponadto, jeśli pracownik wykaże, że otrzymane kwoty spożytkował już na bieżące cele, nie można już uznać go za wzbogaconego, co zwalnia z obowiązku zwrotu.